

APOŠTOLSKÁ PENITENCIÁRIE

URBIS ET ORBIS (MĚSTŮM A ZEMÍM)

DEKRET

Specifické úkony zbožnosti vykonávané během Roku víry se obohacují darem svatých odpustků

Na den padesátého výročí slavnostního zahájení Druhého vatikánského ekumenického koncilu, jemuž blahoslavený Jan XXIII. „určil za hlavní úkol lépe chránit a představovat cenný poklad křesťanské nauky, aby se lépe zpřístupnil věřícím v Krista i všem lidem dobré vůle“ (Jan Pavel II., Apoštolská konstituce *Fidei Depositum*, 11. října 1992: AAS 86 [1994], s. 113), stanovil papež Benedikt XVI. začátek roku zvláště věnovaného vyznávání pravé víry a její správné interpretaci četbou či spíše zbožnou meditací *koncilních dokumentů* a článků *Katechismu katolické církve*, který zveřejnil blahoslavený Jan Pavel II. třicet let po začátku koncilu právě s úmyslem „vést věřící k jeho lepšímu přijetí, posilovat jeho poznání a aplikaci“ (*tamtéž*, s. 114).

Už Léta Páně 1967, u příležitosti tisícího devítistého výročí mučednické smrti apoštolů Petra a Pavla, vyhlásil Boží služebník Pavel VI. podobný *Rok víry*, „jenž měl slavnostním vyznáním víry ukázat, že podstatný obsah, náležející ke staletému dědictví všech věřících, je třeba potvrzovat, chápat a prozkoumávat stále novým způsobem. Jedině tak je možné důsledně vydávat svědectví v dějinných okolnostech odlišných od minulých podmínek“ (Benedikt XVI. Apoštolský list *Porta Fidei*, č. 4).

V naší době hlubokých změn, jimž je vystaveno celé lidstvo, Svatý otec Benedikt XVI. zamýšlí vyhlášením druhého *Roku víry* pozvat Boží lid, jehož je universálním pastýřem, jakož i bratry biskupy celého světa, „aby se v tomto čase duchovní milosti, kterou nám Bůh nabízí k připomenutí cenného daru víry, sjednotili s Petrovým nástupcem“ (*tamtéž*, č. 8).

Všichni věřící tím dostanou „příležitost vyznat svou víru ve zmrtvýchvstalého Pána v katedrálách a kostelech celého světa, ve svých domovech a rodinách, aby každý člověk pocítil silnou potřebu lépe poznávat odvěkou víru a předávat ji budoucím generacím. Řeholní i farní společenství a všechny církevní instituce, staré i nové, v tomto roce naleznou způsob, jak veřejně vyznat své *Credo*“ (*tamtéž*).

Kromě toho budou všichni věřící jednotlivě i jako celek vyzýváni, aby ve specifických situacích každodenního života vydávali před ostatními otevřené svědectví o své víře: „Společenská povaha člověka však vyžaduje, aby člověk vnitřní náboženské úkony projevoval navenek, aby měl s jinými společenství ve věcech náboženských, aby své náboženství vyznával ve společenství“ (Deklarace *Dignitatis humanae*, č. 3, 7. prosince 1965: AAS 58 [1966], s. 932).

Jelikož se především jedná o co nejvyšší rozvíjení svatosti života – nakolik je to na této zemi možné – a o získání co nejvyšší čistoty duše, bude velmi užitečný velký dar odpustků, které církev z titulu své moci, získané od Krista, nabízí všem, kdo jsou k tomu patřičně disponováni a splní zvláštní předpisy pro jejich získání. Pavel VI. učil: „Církev využívá své

moci jako služebnice Kristova vykoupení, dává věřícím účast na této plnosti Kristově, projevující se ve společenství svatých, a hojně jim poskytuje prostředky k dosažení spásy.“ (Apoštolský list *Apostolorum limina*, 23. května 1974: AAS 66 [1974], s. 289). Tak se projevuje „poklad církve“, k jehož „dalšímu růstu přispívají také zásluhy Blahoslavené Matky Boží a všech vyvolených, od prvního spravedlivého k poslednímu (Klement VI., bula vyhlášující jubileum *Unigenitus Dei Filius*, 27 ledna 1343).

Apoštolská Penitenciárie, která má poslání řídit praxi udělování a užívání odpustků a povzbuzovat věřící k tomu, aby je správně chápali a živili v sobě zbožnou touhu po jejich získání, na základě naléhavé žádosti Papežské rady pro novou evangelizaci a s pozorným zvážením *Nóty k pastoračním směrnicím pro Rok víry* vydané Kongregací pro nauku víry, stanovila ve shodě s úmyslem papeže a s cílem udělovat v průběhu *Roku víry* dar odpustků následující předpisy, jimiž mají být věřící co nejvíce povzbuzováni k poznávání a zamilování si nauky katolické církve, a tím získávali co nejhojnější duchovní plody.

V průběhu celého *Roku víry*, od jeho vyhlášení dne 11. října 2012 až do 24. listopadu 2013 po celý den, mohou získat z Božího milosrdenství *plnomocné odpustky* časného trestu za své hříchy, a to i v prospěch duší věrných zemřelých, všichni jednotliví věřící, kteří mají opravdu kající smýšlení, platně se vyzpovídali, přistoupí k svátostnému přijímání a pomodlí se na úmysl Nejvyššího velekněze:

- a) pokaždé, když se zúčastní alespoň třikrát na kázání posvátných misíí nebo alespoň na třech přednáškách o *dokumentech Druhého vatikánského koncilu* a o člancích *Katechismu katolické církve* v kterémkoli kostele nebo na vhodném místě;
- b) pokaždé, když formou pouti navštíví papežskou baziliku, křesťanské katakomby, posvátné místo ustanovené ordinářem pro *Rok víry* (např. některou baziliku *minor*, svatyni zasvěcenou Nejsvětější Panně Marii, svatým apoštolům a svatým patronům) a zúčastní se tam na nějakém obřadu nebo alespoň setrvají přiměřený čas v usebrání při zbožné meditaci a zakončí modlitbou Otče náš, Vyznáním víry v jakékoli právoplatné formě, invocacemi k Panně Marii a eventuálně (dle zasvěcení místa) k svatým apoštolům či svatým patronům;
- c) pokaždé, když ve dnech stanovených místním ordinářem pro *Rok víry* (např. o slavnostech Páně, blahoslavené Panny Marie, o svátcích svatých apoštolů a patronů, o svátku Stolce sv. Petra) se na některém posvátném místě zúčastní slavnostního slavení eucharistie nebo liturgie hodin a pomodlí se Vyznání víry v jakékoli právoplatné formě;
- d) jestliže v jeden svobodně zvolený den během *Roku víry* vykonají zbožnou návštěvu u křtitelnice nebo jiného místa, kde přijali svátost křtu, a v jakékoli právoplatné formě obnoví křestní sliby.

Diecézní a eparchiální biskupové anebo osoby jim právně postavené na roveň mohou u příležitosti význačné oslavy, v den nejlépe tomu během této doby vyhovující (např. 24. listopadu 2013 o slavnosti Ježíše Krista Krále, již bude *Rok víry* zakončen) udělit *papežské požehnání* spojené s plnomocnými odpustky, přičemž odpustky mohou obdržet všichni věřící, kteří takové požehnání přijmou zbožně.

Věřící, kteří mají opravdu kající smýšlení a kteří se ze závažných důvodů nemohou zúčastnit slavnostních celebrací (především všechny mnišky žijící v klášteře a vázané stálou klauzурou, anachoreti a poustevníci, vězni, staří, nemocní, jakož i ti, kdo se o nemocné starají v nemocnicích nebo v jiných pečovatelských zařízeních...) získají *plnomocné odpustky* za

stejných podmínek, pokud budou duchovně a myšlenkově spojeni s přítomnými věřícími, zvláště ve chvílích, kdy slova papeže nebo diecézních biskupů budou přenášena televizí a rozhlasem, a pomodlí se doma nebo tam, kde dlí ze závažných důvodů (např. v klášterní, nemocniční, ústavní či vězeňské kapli...), Otče náš, Vyznání víry v jakékoli právoplatné formě a jiné modlitby vhodné pro účely *Roku víry* a pokud budou obětovat svá utrpení a těžkosti svého života.

Pro pastorační zjednodušení přístupu ke svátosti pokání a k dosažení božského odpuštění skrze moc klíčů vyzýváme místní ordináře, aby kanovníkům a kněžím, kteří budou moci naslouchat zpovědím v katedrálách a v kostelech určených pro *Rok víry*, udělili fakulty vzhledem na vnitřní fórum, o nichž pro věřící východních církví pojednává kán. 728, § 2 *CCEO* a v případě eventuálního vyhrazení kán. 727, s evidentní výjimkou případů uvedených v kán. 728, § 1; pro věřící latinské církve jsou to fakulty, o nichž pojednává kán. 508, § 1 *CIC*.

Poté, co zpovědníci připomněli věřícím závažnost hříchů, s nimiž je spojeno vyhrazení nebo nápravný trest, stanoví přiměřené svátostné pokání, a to takové, aby je vedlo pokud možno ke stálé lítosti a podle povahy případu jim uložilo nápravu případných pohoršení a škod.

Penitenciárie naléhavě vyzývá nejdůstojnější biskupy, držitele trojí služby zvěstovatelské, řídící a posvěcující, aby dbali na pečlivé vysvětlení principů a předpisů pro posvěcení věřících, které jsou zde vyloženy. Zvláště ať berou v úvahu podmínky dané místem, kulturou a tradicemi. Katecheze uzpůsobená podle povahy každého národa může jasnějším a srozumitelnějším způsobem pevněji a hlouběji v srdcích zakořenit touhu po tomto jedinečném daru, kterého se dostává díky zprostředkování církve.

Předkládaný dekret platí výhradně pro *Rok víry*. Jakékoli opačné ustanovení není překážkou.

Dáno v Římě, v sídle Apoštolské Penitenciárie, dne 14. září 2012, na svátek Povýšení Svatého kříže.

Manuel kard. Monteiro de Castro
Hlavní penitenciář

Mons. Krzysztof Nykiel
Regent